

jeg mindre godt forstaa. De enkelte interesserede ere Slagterne. Det fik vi et rigtig godt Vidnesbyrd om for kort Tid siden ved en Forhandling i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation. Efter at Socialdemokratiet her i Byen havde ladet afholde fire Møder, hvor man protesterede mod, at disse Varer ikke kunde komme ind her i Kjøbenhavn, hvorved Smaafolk saa vel som store ikke kunde faa Andel i dette Gode, blev Sagen indbragt i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation. Der vovede det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) at rejse sig og tale for, at der blev taget lempeligt fat paa denne Sag, men straks var der — i Henhold til det officielle Referat af Forhandlingerne i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse — en Slagtermester, der stod op og sagde til det ærede Medlem saa meget som saa: Gaa du bare hjem og pas din Skole, det har du maaske Begreb om, men kom bare ikke og tal om Grisetæer, det er noget, vi Slagtere alene have Privilegium paa at snakke med om. Paa den Maade er det, en Del af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse tager Sagen, og denne Del er naturligvis først og fremmest Slagterne. De ville gøre alt, hvad de kunne, for at der ikke skal komme nogen som helst Konkurrence. Jeg skal nemlig indrømme, at dersom Kjøbenhavns Befolkning fik at vide, hvor billigt og hvor godt de kunde købe f. Eks. de sjællandske Slagteriers Affald, vilde de sikkert kritisere de Priser, de maa give de kjøbenhavnske Slagtere for deres Varer. Derfor kan jeg godt forstaa, at de Folk staa imod. Men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds tillader sig som almindelig Borger at have en Mening om den Sag, tror jeg nok, at denne Mening er lige saa berettiget som Slagtermestrenes, og jeg tillader mig at sige, at skulde ingen andre have Lov til at tale om den Slags Ting end Slagterne, havde vi aldrig faaet vore Svineslagterier. Vi mærkede nok ovre i Jylland alle de Historier og Kabaler, de lavede for, at vi ikke skulde faa vore Svineslagterier, de vilde alene have Privilegium paa at købe Svin, slagte dem og sende dem til Udlandet. Jeg tillader mig altsaa paa Udvalgets Vegne at slutte med at anraabe Landbrugsmysteren, om han ikke vil hjælpe os Landboere til at faa rimeligere og fornuftigere Forhold paa det Omraade. Dernæst tillader jeg mig at vende mig til den ærede Justitsminister og bede ham, om han ikke, saa vidt det staar til ham, vil hjælpe til, at vi kunne faa rimelige Forhold. Jeg gentager sluttelig,

for at ingen skal misforstaa hverken denne Henstilling eller Landboernes Fordringer her, at vi forlange ikke, at vore Varer ikke skulle kontrolleres. Vi have, som jeg har sagt, selv den største Interesse i at levere sunde og gode Varer, men vi forlange, at der ikke skal stilles saadanne Fordringer, som der her stilles af Kjøbenhavns Sundhedskommission, for det er saa latterlige og saa overdrevne Fordringer, at Kjøbenhavns Sundhedskommission lige saa godt kunde have sagt fra Begyndelsen af: Vi ville hverken eje eller have jeres Svineaffald fra Slagterierne. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale, at dette Andragende henvises til den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Justitsminister.

Blem: Landboernes Kamp mod Købstæderne, særlig Kjøbenhavn, for Andelslagteriernes Ret til Indførsel af deres Produkter i mindre Dele end halve Kroppe, er ikke af ny Dato. Andelsslagteriet i Slagelse har allerede i Løbet af 5—6 Aar stadig væk med Andragender, Klager og lignende bombarderet Kjøbenhavns Sundhedskommission. De sjællandske Landboforeninger have paa deres forskellige Møder gennem Foredrag og Resolutioner hjulpet til i samme Retning, og „det kongelige Landhusholdningsselskab“ har, saa vidt mig bekendt, ogsaa paa sin blide Maade baade henstillet og forhandlet, og den højtærede Justitsminister eller hans Forgænger har ogsaa en Gang udsendt et Cirkulære. Alligevel have alle disse forskellige Kraftanstrengelser fra de nævnte Institutioner i denne Aarrække ikke frugtet det mindste, de have saa at sige ikke hjulpet mere end at slaa Vand paa en Gaas, Forholdet er det samme, Kjøbenhavn staar endnu befæstet mod Landet, saaledes at man ikke har Lov til at indsende mindre Dele end halve Kroppe for Svins Vedkommende og Kvartkroppe for Kvægs Vedkommende, der oven i Købet skulle passere den herværende Sundhedskontrol. Forholdet er noget anderledes paa Frederiksberg; der har man Lov til at sælge Slagteriprodukter. Det kender jeg f. Eks. ovre fra Bornholm fra Andelslagteriet der, at vi kunne sælge for 30,000 Kr. aarlig til Frederiksberg, men til Kjøbenhavn er der ikke Tale om at sælge saa meget som en Grisetaa, det tillades ikke. Vi have skrevet til dem og ogsaa faaet Svar i Lighed med det, som den ærede Ordfører citerede. Ganske vist fik Kjøbenhavns Sundhedsvedtægt i Fjor den 12te Marts et Tillæg, som egentlig